

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שבת עלי' והתאחדות במירון - פ' יתרו
י"ה שבת תשע"ב
גליון תקנ"ב
זמני כניסת ויציאת השבת

דהר"נ	מוצ"ש	ר"ת
5:00	6:01	בני ברק
4:45	5:59	ירושלים
5:06	6:25	באר אפרק
מירון 4:35 --- 6:50		

גליון מוגדל

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקהילתינו שליט"א

איתא מדרש פליאה, בשעה שאמר הקב"ה אנכי ד' אלוקיך, פתח משה ואמר ברוך אתה ד' אלוקינו מלך העולם שלא עשני גוי.

י"ל עפ"י"מ שאמר הרה"ק דרמ"מ מלעלוב זיע"א על הא דאיתא (שבת פה). כפה עליהם הר כגיגית, והקשו בתוס' מדוע היה צריך לכפות עליהם והלא כבר אמרו מרצונם הטוב נעשה ונשמע, עיי"ש.

ואמר רבינו זיע"א הנה בקבלת התורה הכינו בני ישראל את עצמם למעמד הגדול והנשגב הזה, ובודאי שלא ראוי זה כראוי זה בקדושת ההכנה העצומה, וכל אחד לפום דרגא דיליה וכפי רוב הכנתו כן היה השגתו בקבלת התורה ובהשגת התגלות אלקות, אך רצון הבורא ב"ה היה שיהיה אופן אחד לכה"פ שבוה כולם כאחד שווים בו וכאיש אחד בלב אחד ואין אחד עולה במעלתו על חבירו במדרגה הזו, לכן כפה עליהם החר כגיגית ואמר אם מקבלים אתם את התורה מוטב ואם לאו שם תהא קבורתכם, ובענין הכפיה הזאת השווה כולם גדולים וקטנים לדרגא אחד שאי אפשר להם לסרב לקבל את התורה, ובלית ברירה הזו איחד את כל בני ישראל ע"י שלקח מהם הבחירה להתנגד, ובכוח זה שבני ישראל מאוחדים ומאוגדים בבחינה אחד באו מוכנים כראוי לקבל את התורה מהקב"ה, וכמשל לקנים של אילן גדולים וקטנים מושככים על הארץ ורוצה להשוות מידותם, העצה היא שבתחילה יעמידם על הארץ וכך לצד הקרקע הרי הם שווים ועתה ישווה גם המידות למעלה, כן בני ישראל כשהיו שווים במעלה בצד אחד אפשר להגיע שיהיו שווים בכל המעלות, עתדה"ק.

והנה י"ל הטעם דמברכים הברכה שלא עשני גוי ולמה לא מברכין שעשני ישראל (עי' ט"ז ומג"א או"ח סי' מ"א) דאם היו מברכים שעשני ישראל כל אחד היה מברך הברכה העצומה הזאת בבחינה אחרת לפי קדושת ישראל שיש בו ולפי בחינתו, ויש שהיו נשבר לבם בקרבם בעת ברכתם, בהעלות על מחשבתם מצבם הדל בחובת האיש הישראלי, אך עתה שמברכים בלשון שלילי שלא עשני גוי, הרי שכל אחד אשר בשם ישראל יכונה מהגדול שבגדולים ועד לפחות שבפחותים מברך הברכה באותה שמחה עצומה על שלא נברא גוי, וישראל אע"פ שחטא ישראל הוא, ובין כך קרויים בנים להקב"ה, וכלשון המשך בעמ' ח.

הקדמה לשיחת קודש

מירון" רבי שמעון, דומה ואין צורך להאריך ולתאר את עוצמת הריגשות הנעלים, את הדמעות התפילות והתחנונים, ההשתוקקות והכיסופים, הניסים והישועות, וביותר את השמחה הגדולה הפורצת ומגביהה טפוח מעל גבי הקרקע את כל הנמצאים המסתופפים בצל הקודש בציון המצויינת מקום השראת והשפעת התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, מקום אשר נפש הצדיק והנמצאת שם. כידוע מצדיקים, כי נפש הצדיק שורה על מקום המנוחה, כדי שיוכל להשפיע ולהיטיב על כל הבאים לבקש ולהתפלל אליו, והצדיק עצמו, עומד וישמע כמעבר לדלת את תפילות ובקשות המשתטחים על ציונו, ומשתדל בעבורם לישועה ושמחה שלימה כל אחד במאי דבעי.

כ"ק מרן רבינו אדמו"ר הרמ"מ זיעוכ"א יסד והנהיג לזיון כל יעבור להתאסף ולהתאחד באתר"ק הר מירון אצל התנא הק רשב"י, כידוע אשר נסע לשם במס"ג ג"כ בזמנים אשר לא היה כ"כ בקל לנסוע, וכ"כ מרן רבינו שליט"א המשיך בהנהגה זו בש"ק פרשת יתרו קבלת התורה, כפי שהוא שליט"א התבטא כי הוא מקום הטוב והראוי ביותר לקבלת התורה הוא במקום קודש הקדשים ציון המצויינת הר מירון.

כמו"כ כ"ק רבינו עט"ר שליט"א מפליא ומגדיל להושיב גודל שבת ההתאחדות וההתאספות בציונת אודא, וכפי אשר שמענו מאוחר אשר התלוזן לפני רבינו שליט"א על גודל השריפה והקושי לנסוע על ש"ק יתרו עם כל ב"ב וכ"י, ולכך גמר בדעתי לנסוע לברו במוצ"ש"ק לסעודה שלישית והדרלקה, וכ"כ רבינו צייה עליו לנסוע לכל השב"ק, כי מעלת שבת ההתאחדות גדולה וגבוהה היא מעל הכל, וכ"א ידוע כפי אשר שמענו נדבינו. אין קץ ואין סוף לגודל ההשפעות טובות ברו"ג הנשפעות בש"ק יתרו הן מצד מקום הקודש מקום אשר דבר המלך מוגי, מקום אשר בו נמצאת נפש הצדיק התנא האלוקי, אשר כל רצונו ומגמתו להשפיע עליו שפע קדושה ברכה וישועה תורה עבודה וגמ"ל ויא"ש ומידות טובות, תשיבה שלימה באמת מאהבה.

כי התנא יורד לכ"א אפי' לפחותים ביותר להתעסק עמו ולהעלותו מעומק בור ורות, להגבירו להתקרב אליו ית"ש בבחינה גבה מעל גבוה, וביותר ע"י השמחה הגדולה אשר נשפע מהר מירון מהתנא הקדוש אשר כל ענינו הוא השמחה, כמאמר כ"ק מרן רבינו שליט"א לקמן. והן מצד ההתאחדות והתאספות ויורו אשר מעלתו גדולה לאין שיעור ומשפיע אין סוף בגו"ר כמאמר כ"ק מרן קה"ק מוה"ר מלעלוב זיע"א, כפי שמרגלא ונשמע מפי רבינו שליט"א שאם כל עם ישראל יחד היו מושיטים יד אחת לאבתי שבשמים ודאי היינו יכלים לקבל הכל בכל כל שפע ישועה והצלחה. והאחדות הוא ג"כ הכנה הטובה ביותר להיעשות כלי לקבלת התורה הק, כמשי"כ בהר סיני "ויאזן שם ישראל נגד החר", ואמרו וז"ל "כאש אור בלב אור" ואז קבלו בני"א את התורה"ק במעלת גודל ענין שבת התאחדות והשה" באתר"ק מירון בצל ובקרבת מקום להתנא הקדוש האלוקי, ועיצם ההשפעות הטובות הנשפעות בגו"ר, ניסים וישועות ופרנסה ברווחו ושמחה שלימה באמת, זכינו לשמוע מפ"כ בהכנה לש"ק יתרו השתא הכא

שיחות קודש

מפ"כ כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שיחה שכולה שמחה

שזכינו לשמוע מרבינו ביחידות לכבוד הגליון הק' לזכות ולזיוני הרבים במוצ"ש"ק בא תשע"ב הכנה לכבוד שבת יתרו במירון

אזוי וויא עס ווערט געברענגט פון בעל "בית אהרן" פון קארלין אז כשם שהקב"ה לכל כך רבי שמעון לכל ואפילו לפחותים.

אין קוה"ק פון מירון קען מען פוילען אלעס גוט, בכביות ותחנונים ביי די תהילים און ביי די תפילות ובקשות איז אויך זייער חשוב, אבער מען דארף געדענקען אז אלע בכיות ותחנונים דארף זיין געטונקען מיט א שמחה גדולה.

אבער דער עיקר דארף מען געדענקען, מען זאל נישט זיין חס ושלום איזהו שוטה המאבד מה שנותנין לו, אז דער אייבישטער גיבט אזא מתנת חנים אז מען קען זיך דרייען און קוה"ק מירון, דארף מען זעהן תשובה צו טאהן, און האבן שכל צו דאס אויס צו ניצן, ממילא אלע צו זאמען דארף מען זעהן צו זיך משמח זיין מיט א שמחה גדולה, וי"ל און דער קוה"ק 'מירון' קען מען פועל'ן אלעס גוט. עכ"ל"ק.

שמחו בה' וגיילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב
בחדת כבוד ובחירותא דליבא נביע את רגשי לבבנו ההומים ובקול צהלה ורינה נגיש כסא דברכתא קדם ליעיא מהוימנא, אשר בצלו אנו חוסים ומימיו אנו שותים, עטרת תפארת ראשינו ונזר תפארתינו,
הוד כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק עט"ר שליט"א
לרגל השמחה במעון הקודש בהולדת הנכד למז"ט בן לבנו **הרה"צ מורינו רבי אהרן שליט"א**
היא רעווא שיזכה כ"ק מרן רבינו שליט"א לרוות מלא הפניים נחת דקדושה מכל יוצ"ח מתוך רוב שמחה בב"ג ונהו"מ, עדי נזכה לקבל פני משיח צדקנו ומלכינו בראשינו בב"א.
גלויה אז נודב בעל"ש לרגל השמחה במעון רבינו שליט"א

וזה לשון קדשו: עס איז גלוי וידוע פון הייליגער אור החיים הקדוש ווי הער האט געציטערט פאר ער איז ארויף געגאנגען דעם בארג 'מירון', מען דערציילט נאך פון די צדיקי אמת די קדושי עליון ווי זיי האבן געציטערט אן צוקומען צו מירון און זיין און מירון, איז וואס קענען מיר שוין זאגען וועגען דעם, איז 'מה נענה אנו אכתריה, אבער פארט מען מוז זיך מחזק זיין און ויסען אז ווען זענען מיר אין מירון דרייט מען זיך און קודש הקדשים.

עס ווערט געברענגט אז אין מירון דארף מען זיין בשמחה. עס ווערט געברענגט פון צדיקים אז דער הייליגער תנא רבי שמעון בר יוחאי האט ליב 'שמחה', און דערפאר און זיין הייליגע פלאץ דארף מען זיין מיט שמחה. מיט שמחה קען מען פועל'ן אלעס גוט, ממילא דארף מען זיך מחזק זיין, זאך משמח זיין צו זיין מיט שמחה.

ברוכים הבאים בשם ה'
כבוד ויקר הנו מקדמים בברכה את כל אנ"ש והאורחים החשובים ונכבדים שהגיעו מחו"ל כדי לשנות בשב"ק פרשת יתרו באתרא קדישא מירון לחכות בצל התנא האלוקי רשב"י זיע"א בראשות כ"ק מרן עטרת ראשינו אדמו"ר שליט"א יהי רעווא מן שמוא שיתקבלו תפילותינו לפני אדון כל, וזכותא דרשב"י יין ועכו"א, וטובה במהרה להתשוועת עולמים בביאת גלו' ומלכינו בראשינו בב"א.
בברכת שבתא טבא- וועד המכניה

בלה"ק: גלוי וידוע מהאזה"ה הק' איך שהיה רועד ופחד לפני עלותו להר מירון. מספרים מצדיקי אמת קדושי עליון איך שרעדה אחזה בם להגיע ולהיות במירון, ומה אנו יכולין כבר לומר, מה נענה אנן אבתרי'.

אך ככל זאת מוכרחין אנו להתחזק ולדעת, כי כשאנו שוהים במירון נמצאין אנו בקודש הקדשים,

מובא כי במירון צריכין להיות בשמחה, כמובא מצדיקים שהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי אוהב שמחה ובמקומו צריכין להיות בשמחה.

עם שמחה אפשר לפעול הכל לטוב, ממילא צריך להתחזק לשמחה ולהיות בשמחה, כמו שמובא מבעל 'בית אהרן' כשם שהקב"ה לכל כך רשב"י ואפי' לפחותים.

בקה"ק מירון אפשר לפעול הכל לטוב, ואמנם בכביות ותחנונים בתהילים ובתפילות ובקשות ג"כ חשוב הוא מאוד,

אך צריך לזכור שכל הבכיות ותחנונים הכל יהא טבול עם שמחה גדולה.

אך העיקר צריך לזכור לא להיות "איזהו שוטה המאבד מה שנותנין לו", כשהקב"ה נותן מתנת חיים כזאת שאפשר להסתובב בקה"ק מירון, צריך לזכור לשוב בתשובה, ולהשכיל לנצל אותו, וממילא צריך לראות לשמוח בשמחה גדולה, כי בקה"ק אפשר לפעול כל הישועות הטובות. ע"כ תרגמו.

**שיח"ק מוצש"ק מרשת יתרו תשע"א
בעלות השחר'
בבית האמסני' שבאת"ק מירון'**

וישמע יתרו כהן מדין חותן משה את כל אשר עשה אלוקים למשה ולישראל עמו כי הוציא ה' את ישראל ממצרים (יה, א)

ידוע מאמר כ"ק מרן אדמו"ר קוה"ק רבינו דוד מלעלוב זיע"א, דלשון שמיעה לכאן לא שייך, כי הרי כל העולם כולו ואפי' העמלקים שמעו סיפור יציאת בני" ממצרים,

והוא ליה למיכתב רק ענין ביאת יתרו, ופירש בלשון קדשו דיש 'העריין' ויש 'דאר-העריין' כלומר דיש שמיעה ויש שמיעה.

יש שמיעה בעלמא ויש שמיעה שכל כולו שמע וקיבל הדברים ונכנס הענין לליבו, וכן מדויק ברש"י מה שמועה שמע ובא, ר"ל איזו שמועה שמע שגרמה לו לעזוב את כל הע"ז שבעולם

**שיחות קודש
המשך מעמ' א'**

ולבוא להידבק בבוכה"ע.

ויש לבאר יותר דהלא בפסוק עצמו אין מפורש ענין שמיעה למעשה, אמנם שמיעה כולל כל חלקי השמיעה, אך מנלן דכוונת הפסוק הוא קבלת הדברים באופן למעשה, ואפשר דהתורה לימדנו בזה דכאשר אין קבלת הדברים למעשה אינו נקרא שמיעה כלל, כי כל בריאת האדם לא נברא אלא לתכלית עבודת השי"ת, ואוזני האדם נבראו לתכלית שמיעת תורה מוסר והסידות כדי להביאו לקבלת עול מלכות שמים למעשה, לעבוד השי"ת באמת, או אז נחשב לשמיעה.

ואמנם כן רק יתרו לבדו שמע, כי רק אצלו הביא השמיעה למעשה, משא"כ שאר אומות לא שמעו כלל, כי אינו נחשב לשמיעה מה שלא גרם למעשה.

וזה לימוד המוסר לנו אם שומעין דברי מוסר התעוררות והתחזקות לעבודת השי"ת לא סגי בשמיעה לבד, רק צריך לקרב הכל ללבו למעשה. כדאיתא באגרת הרמב"ן "והוי זהיר לקרות בתורה תמיד אשר תוכל לקיימה וכאשר תקום מן הספר תחפש באשר למדת אם יש בו דבר אשר תוכל לקיימו ותפשפש במעשיך בבוקר ובערב ובוהו יהיו כל ימך בתשובה", כי בכל דבר צריך לחפש אשר יוכל להועיל ולהשפיעו לירא"ש ועבודת השי"ת, (מענין לענין.. אשר בזמן האחרון החדס אגרת הרמב"ן עם הוספות וגירסאות שונות מהדושות) כמובא בהז"ל (ב"ק יז-אבות פ"א מ"ז) לא המדרש עיקר אלא המעשה, וגדול לימוד שמביא לידי מעשה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך. ובי"מסילת ישרים' בהקדמה כתב דלא בא לכתוב חידושים, אלא להזכיר הדברים הידועים שלא ישכחום, והוא כמו שאמרנו דאין נקרא ידיעה אלא כשפועל אצלו למעשה, והגם דדברי המס"י מלאים הם בחידושים ומפרט לפרטים עניני עבודת השי"ת, אך בא להדגיש את תכלית ענין ספר המוסר, אשר הוא בא לפעול שיכנס בתוך לבו, ולבבו יבין ושב ורפא לו, ועי"ז ישפיע למעשה. "אשר עשה אלוקים למשה ולישראל",

ויש לדייק מה דקדק לחלק משה רבינו מבני ישראל, הרי כל הניסים אשר אירעו במצרים נעשו לשניהם יחדיו, ורש"י חש בזה וכתב לתרץ דשקול משה כנגד

ובתורה אפשר לפרש בהרבה אופנים עד א"ס, ואפשר לתרץ דהנה כל לידת וגדולת משה רבע"ה הוא חידוש גדול בפני עצמו, כי כל חרטומי מצרים אמרו לפרעה דעתיד מושיען של ישראל להיוולד ולכן השליך ילדי ישראל ליאור, וכיום שאמרו חרטומיו כי היום יולד זרק ג"כ את ילדי מצרים לנהר וגידל את המיילדות העבריות כדי שימיתו את הבנים הנולדים כמבואר באוה"ה הק', והם לא שמעו לקולו.

כל כך השתדל פרעה שלא יולד מושיען של ישראל, ולבסוף משה רבינו ע"ה נתגדל בבית פרעה עצמו והי' מקורב למלכות ע"י בתיה הצדקנית בת פרעה אשר הצילתו כשהלכה להתגייר, אח"כ עברו עליו הרבה מעברים אשר נסתכן בהם ביותר, כמסופר במדרש שלקח הכתר מראש פרעה וניסוהו בקערות אש וזהב לראות מאיזה קערה יקח, לבחון אם לקח הכתר בכוונה לפגום במלכותו או בלא דעת לקחו, ובחסד עליון בא מלאך הושיט את ידו של משה לקערת האש והכניסו לפיו עד שעל ידי זה נכוונה לשונו ולא יכול לדבר.

אח"כ כשנתגדל ראה בסבלות עמו והשתדל אצל פרעה לפטור את בני" מעבודה יום אחד בשבוע כדי שיתחזקו ויבנו ערים בצורות חזקים, ולכן פטרם פרעה מעבודה ביום השביעי, אשר הקב"ה ציווה אח"כ לשמור יום זה לשבת קודש..

גם אח"כ ניצל מחרב פרעה ע"י שנתקשה צווארו כשיש, הרבה ניסים ונפלאות אירעו וגברו עליו בברחו מפרעה וכשהלך ליתרו. גם בעת שנכנס לפרעה למסור את דבר השי"ת אשר שלחו אל פרעה להוציא את בני" ממצרים, כל החיות רעות והכישופים שהיו שם לשמור כדי שלא יכנסו בלא רשות פרעה, כולם נכנעו ושתקו ולא הזיקו כלום כמבואר במדרש אלו הניסים נעשו למרע"ה, וגדול הניסים והנפלאות אשר אירעו לאבותינו במצרים הרי הם אין לתאר ואין לשער עשרת המכות שנתן הקב"ה למצריים שהיו מכות נוראות וחזקות ובכל אחד מהם היו ניסים גדולים, כמו בערוב' שהגיעו כל חיות העולם, ואפי' מן השדה שיש חיה טורפת המחוברת לאדמה הגיעה ג"כ עם האדמה אשר היא מחוברת לזה, והקב"ה הכביד לב פרעה ולא שילח את בני" ממצרים.

וכבר הקשו המפרשים שהרי לכל אחד יש בחירה, והאיך הכביד את לבו, ואפש"ל דאחר המכות חזקות אשר הגיע על מצרים מוכרח היה פרעה לשלח את ישראל, לכן הכביד הקב"ה את לבו כדי המשך בעמ' ג

**ניצוצי אש
מכ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זיע"א**

וישמע יתרו כהן מדין חותן משה וגו' את כל אשר עשה אלוקים וכו' (יה, א) ברש"י שם מה שמועה שמע ובא וכו'. ידוע מה שאמר הרה"ק קוה"ק מרן רבינו דוד מלעלוב זיע"א בלשה"ק: אלע האבען טאקע געהערט, אבער יתרו האט דערהערט, ששמיעה זו לשון האזנה מיוחדת והבנה.

ויש לבאר לפי"ז דברי רש"י, עפ"י המבואר בספה"ק החילוק בין עצבות ומרירות, כי לאחר מרירות באה עבודה בכפליים, ולאחר עצבות שינה ועצלות, וזה ביאור דברי רש"י ז"ל מה שמועה שמע ובא, דהיינו שהמועה הביאו לעבודת השי"ת, לגירות, משא"כ שאר כל העמים רק שמעו בלבד. ומאין זכה יתרו לכך, לזה אמר קרא חותן משה - כי הי' לו התקשרות עם הקדושה והיה דבוק לצדיק אמת, והבן. התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א אזלו טשו במערתא וכו' נפקו חזי אינשי וכו' מנחין חיי עולם ועוסקין בחיי שעה כל מקום שנותנין עיניהן

שיהא לו בחירה אם לשלוח או לאו, ופרעה הרשע הבוחר ברע לא שילחם.

והשי"ת ציוה עלינו כל יום זכירת יציאת מצרים כי הוא חיזוק גדול באמונה לכל אחד ואחד, וכן לכל המצבים ברוחניות ובגשמיות, אפי' שאיש הישראלי נמצא ונפל למצב קשה ברוחניות עד שהגיע לידי ייאוש, עכ"ז במצרים ירדו למ"ט שערי טומאה בעומק שאול תחתית, והבוכ"ע הוציאנו והעלנו לני' שערי קדושה ולרום המעלה, והביאנו להר סיני ונתן לנו את התורה"ק,

וגם היום הוא חיזוק גדול לא ליפול לידי ייאוש והקב"ה יוציאנו ויסייע לנו ברחמנותו הגדולה בדרך התשובה ולהתקרב אליו ית"ש כדאיתא פתחו לי פתח כחודו של מחט ואני אפתח לכם כפתחו של אולם, וכי"כ בגשמיות גם אם נמצא במצב קשה בפרנסה וכדו' ג"כ יתחזק ע"י זכירת יציאת מצרים, אשר שם היו בחשכות גדולה בעבודה קשה וכו', והקב"ה הוציאנו משם לחירות גדול ובכל שלל מצרים בעשירות גדולה וג"כ בביות הים "ועשו את מצרים כמצולה שאין בה דגים וכמצודה שאין לה דגן", והקב"ה ציווה לשאול מהמצריים את חפציהם למען ייצאו ברכוש גדול.

נחזור לענין, דמשה רבינו ע"ה ג"כ היו לו ישועות

שיחות קודש

המשך מעמ' ב'

גדולות ניסים ונפלאות כמו לבני ישראל, ואפשר דעל זה רומז רש"י הק' "שקול משה כנגד כל ישראל", כמו הניסים והנפלאות גדולות שהיו לישראל כמו כן היה למשה רבע"ה, ופרעה עצמו בתוך ביתו גידל ישועתו של ישראל, והרשעים אפי' כשרוצין להרע לישראל, על כרחם ישמרו ויעשו רק את טובתם, וכמו דאיתא (שבת קטז). במעשה דיוסף מוקיר שבת אשר הגוי הרשע עשה ועסק במסחר ורצה לשמור את כל רכושו לכן קנה יהלום ותפרו בכובע, ונסתבב אשר יום אחד צעד לרגלי הנהר ונשבה רוח גדולה והעיפה את כובעו לתוך הנהר לתוככי פיו של דג גדול שבלע הכובע, וכך הגיע הדג עם היהלום ליוסף מוקיר שבת שקנאו בכסף מלא לכבוד ש"ק ונתעשר ע"י היהלום שמצא בבטן הדג.

אין מעצור להשי"ת מלהושיע ברב או במועט כי השי"ת הכל יכול והכל פועל, אך צריך לבקש ולהתפלל לפניו, וכשהשי"ת מושיע לא יעמוד ולא יעצור ממנו כלום, כמו שאומרים בדרך צחות "או שמעני וייל, אויך א בעזעם קען שייסען", רצונו לומר דאם רוצים משמיא הכל יכול להיות ונעשה מחוץ

לדרך הטבע.

ודבר זה כבר איתא בחז"ל על אברהם אבינו שנלחם במלכים אף שמתמא לא נלחם מימיו בחרב או בקשת, והוא עם עבדיו המועטים ועפ"י מאמרי חז"ל היה זה רק אליעזר לבדו, הכניע וניצח את כל המלכים הגדולים נגד טבע העולם.

לכן יש לנו לדעת כי אנו אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים ואין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה, ואין עוד מלבדו, הוא עזרנו ויעזרנו ויסמכנו ויושיענו, תמיד צריך להתחזק באמונה תפילה וביטחון, ועל כל דבר וענין הצריך לישועה, ונבקש ונתפלל לפניו ברחמים ובתחנונים להושיענו בכל אשר צריך, ואז ניוושע בכל הישועות,

כמאמר הידוע מהרה"ק רבי מרדכי מלעכוויטש זי"ע, בלי הבוכ"ע אי אפשר לעבור את סף הדלת ועם הבוכ"ע אפשר לעבור אפילו את הים הגדול, כי ה' לי לא אירע.

וכאן באתרא קדישא 'מירון' יכולין לפעול כל טוב, והשי"ת יזכנו להיוושע בכל טוב ובכוחו הגדול ית"ש.

(והזכיר רבינו לגבי קרי"ש בזמנה, ולגבי תפילה ופת שחרית).

אתרא קדישא מירון:

רביה"ק מרן הרדצ"ש נהג לנסוע מירונה לקראת יום ל"ג בעומר, ונהג לנסוע לשם ב' שנים רצוף, ואחרי זה שנה אחת לא נסע, שלא יהא כמנהג של ג' פעמים שצריך בו התרה.

הנסיעה לגליל:

רביה"ק מרן הרמ"מ זיע"א אמר פעם בהיותו בטבריה זל"ק: "דער זיידע רבי דוד האט געזאגט אז ווען ער קומט אן אין גליל גלייכט ער זיך אויס די ביינער", עכ"ל. (רביה"ק מרן רבי דוד צבי שלמה זיע"א היה אומר כשהוא עולה לגליל חולץ הוא את עצמותיו, זאת על אף כי מתקדם ה' המסע למירון על גבי תמורים ופרדות, כאשר העצמות מתחככות אלו באלו, הגב מתפקק ונשבר מתלאות הדרך, והכל תחת שמש קופחת!).

זקני החסידים הוסיפו והעידו כי אכן, בערי הגליל, "מירון", "צפת", "טבריה", התנהג מרן הרדצ"ש באופן שונה מכפי שהיה בירושלים, הנהגותיו שוב לא היו פשוטות כל כל-כך, גינונים של אדמו"רות ניכרו בכל הליכותיו. (וכן אצל נכדו מרן הרמ"מ ואצל גינו מרן אדמו"ר זיע"א ולהבחל"ח כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א הרגישו ורואים מיד שינוי בהנהגתם בעת שהותם בגליל, וראו כחוש כי עבודה קדושה וגבוהה נטלו על עצמם).

הקבלת פנים בדרך למירון:

מזכרונות הרה"ח ר' פנחס חיים בידרמן זצ"ל על רשמי המסעות למירון של זק' רבינו מרן הרדצ"ש זיע"א, וכה סיפר: "...כשרבי דויד'ל זיע"א היה נוסע למירון על ציון הקדוש של רשב"י, עשה את דרכו מכיוון עיה"ק טבריה וצפת ת"ו. משהגיעה שיירתו אליהם אצורים גליליים, באו לקראתו אנשי "ראש פינה" - יהודים אגרתניים ושריריים, בנוסחם של עובדי האדמה משכב הימים, רכובים על סוסיהם האבירים. הם ערכו לו קבלת פנים נלהבת, ממש "פנטזיה" כמיטב המסורת של בני המזרח.

היה שם יהודי אחד ר' אהרן קלר שמו, שפנה אל אנשי "ראש פינה", שהכירם מקרוב, ושאלתו כפיו: מה ראו על כנה ועל שום מה נוהגים הם ברבי דויד'ל בכבוד מיוחד זה, שאינם נוהגים באיש. ומה בכלל בינם עובדי אדמה גליליים, לרבי הירושלמי - הרחוק כל כך מועולתם, כשם שהם רחוקים מועולתו.

השיבו לו על שאלתו, וכמוכן במעשה שהיה משכב הימים באותם ימים של אחרי גישואין בהם התגורר רבי דויד'ל מספר שנים בצפת. לא בארמונות התגורר, עני היה וגם דל ביתו. מועל לפני האדמה בצבץ רק חצי העליון, כשעיקרו של בית היה בחתירה שחתרו גם עמלו בוניו בו מתחת לפני הקרקע. מטבעם של תנאים, הרי נקל היה להביט מבעד לחלונות שבחלק המוגבה של הבית, ולהשקיף אל כל הנעשה בתוכו...

"במשך שנים רבות לא היה זקני רבי דויד'ל שוכב על מיטה לישון, לא ביום ולא בלילה, כל הלילה היה יושב ליד השולחן, ומשנפלה עליו תרדמה נתנמנם בשבתו על הכסא עד שהתעורר ושב ללימודו, אותם יהודים מ"ראש פינה", עברו לעיתים קרובות בחצות צפת, ואותו יהודי המתגורר מתחת לאדמה, שבחדרו דולק האור בכל הלילות, והוא יושב לו מתחילת לילה עד סופה אצל הגמרא שעל השולחן, משך את תשומת לבם.

מטבעם של אותם ימים, מטופלים היה תושבי "ראש פינה" בבעיות שמירה ובטחון תמורות. לא אחת אירע שהערכים ובעיקר כנופיות השודדים והליסטים שבהם, פגעו באיכרים שהיו בדרכם ל"מטולה" ולשאר מושבות, בגוף

וברכוש. עד שפעם אחת טיכסו עצה: יהודים בעת צרה הן פונים לצדיק שיתפלל עליהם, אולי נהגה כן גם אנו, נטלו עצה בעצמם, וגמרו לילך אצל אותו יהודי צפתי העושה את לילותיו יום, בחדר הדל שבביתו המט ליפול, ליד הגמרא.

"אמרו ועשו, ואכן, מספר אותו יהודי, זכינו לברכתו של אותו צדיק, ומאותו יום ואילך חדלו פרעות בישראל, האיכרים הילכו להם בימים כבלילות במרחבי הגליל שורץ הכנופיות, אך שערה לא נפלה מראשם ארצה. עתה כבר ברור לך על שום מה זוכה אצלנו רבי דויד'ל, ומדי שנה בשנה בעלותו מירונה, אנו יוצאים לקראתו בסוסינו ועורכים לכבודו "פנטזיה" בסגנון מזרחי, ביטוי לרחשי תודתינו להאדמו"ר הקדוש, על שהושיענו בעת מצוקתינו הקשה מיד הערכים המלסטים בדרכים ואורבים לנו בכדי ליטול את כספינו ואת נפשנו...", ע"כ.

סעודת שבת במירון:

זקני החסידים היו מספרים בערגה על השנים הראשונות בהם היתה הנסיעה כרוכה בקשיים של ממש, לפעמים היה רבינו מרן הרדצ"ש נשאר שם על שבת קודש, ואז היו צריכים לסחוב עימהם את המאכלים לשבת, מובן מאליו, שילא תנאי איכסון הולמים, ובהשפעת חום היום, השרב הכבד, החמיצו ונתקלקלו צרכי הסעודה עד שאי אפשר היה לאוכלם.

שנה א' כשהגישו את מנת החמין "טשולנט" על השולחן, הבחין הרבי זיע"א שהאנשים כיסו את האף מחמת ריח המוקולקל שבדף מהטשולנט, שנתקלקל משך השבת, אז ציוה מרן הרדצ"ש שיקריבו אליו כל המנות של המטובין, והוא אכל ממש כולם. אח"כ ציוה שיביאו לפניו מנה שנשאר בהקדירה. כשסיים לאכול את הכל, נענה ואמר: "איך האב גישט גיקענט צוקוקן ווי אזוי מען פארשעמט א מאכל פון שבת קודש", ואח"כ הוסיף: "און עס האט מיר גישט גישאדט",

מדברי הימים

המשך מעמ' ג'

קדיש מירון, השמחה על ציון הרשב"י היתה כפולה ומכופלת, היה ניכר העדרם של "הקולוניסטען" שנמנעו לבוא בהמוניהם. אתרא קדישא מירון והתנא האלוקי רשב"י תבעו את כבודם, הכל הבינו כי המפולת כמו זעקה: "מי ביקש מידכם רמוס חצרו" (ישעיהו א , יב). והחרדים לדבר ה' המשיכו לעלות מירונה ולחונן עפרה.

מופת בעת ההדלקה:

מסופר על איש ירושלים שהיה לו בן, בחור בגיל העמידה, והוא בעל תורה ויר"ש, אלא שהיה תוקפו חולשה נפשית מדי פעם, ובעת ימי מחלתו על העצבים, לא היה סובל את כיפתו אשר על ראשו, והיה זורקו מעליו, לא הועיל לנגד זה מאומה, כי בכל פעם שהשיכוהו על ראשו, היה מצבו נגרע ומחמיר, ולא היה סובל שום כיסוי ראש, ובא אביו במר נפשו לרבינו הרדצ"ש ושפך את שיחו וצערו ולבקש רחמים על בנו החולה. אמר ל רבינו שיביא את בנו הבחור הנ"ל אצלו עמו על יום ל"ג בעומר בניסיעתו לאתרא קדישא מירון. פקודת רבינו שחזר רוחו, ובהגיע יומא דהילולא קדישא בא לשם ביחד עם רבינו הק', והאומנם כי אז היה זה הבחור בתקופה של מצב רוח והרגשה טובה, למרות זה, בפתע פתאום ניגש רבינו אל הבחור בלאט והשמיט את כיפתו מעל ראשו בלא הודע, וזרקו לתוך מדורת האש, והתחיל הבחור מזעק ואומר: איה כיפתי? מי לקחו? איה כיפתי? והניח את ידו על ראשו שלא ישאר בגילוי ראש, מיני אז כבר לא חזרה אליו כלל זה המחלה הנ"ל, ונרפא ברפואה שלימה.

מסע מירון:

להשלמת תיאור הנסיעה למירון במחיצת רבינו מרן הרדצ"ש זיע"א נצטט מומכתבו המפורסם של אחד מחשובי אנ"ש מיקירי ירושלים של מעלה, **הגה"ח רבי מנחם מענדל ראבין זצ"ל מבלאזוב** מח"ס עיני מנחם, והיה נמנה בין בני חבורתו של מרן הרדצ"ש. רבי מנחם מענדל נולד לאביו הגה"צ רבי שמואל אהרן מוקארטשין זצ"ל ועלה מחו"ל בשנת תר"ח ציון, והשתקע בעיה"ק ירושת"ו, לקראת ל"ג בעומר עשה את הדרך הארוכה למירון ליטול חלק בהילולא רבתי. כשחזר ירושלימה, העלה על הכתב את רשמיו מסעותיו ושיגר את המכתב למרחקים מעבר לים לקרוביו וידידיו, אח"כ הדפיסו בעילום שמו ככספר נפרד בשם "מסע מירון" (ירושלים תתמ"ט), בין השאר הוא היטיב לתאר את ההדלקה שעל הציון, ובה כותב:

במוצאי שבת קודש הוא ל"ג בעומר מהרתי לגמור הסעודה השלישית למען אבוא מירון קודם ההדלקה... ובבואי שמה כבר היתה כל החצר מלאה אנשים כארבה לרוב וכו' עומדים צפופים ומצפים בשמחה לעת ההדלקה. כחצי שעה אחר בואי, אחר אשר הכינו את העששית הגדולה אשר על ראש הגג, מכוון נגד קבר התנא, עלה כל העם מקצה הגג, וכל אחד מואשר ה' איתנו מטפחת יפה, שמיכה נאה, כובע יקר, השליך אל תוך שריפת אגן השמן, גם שמן זית כל אחד קנה ויצוק לתוכו לכבוד התנא, אז ניגשו המדליקים ברגש שמוחה וטוב לב, וידליקו מטפחת שמוחה בשמן וישליכו אל אגן השמן, וכל העומדים בעיניים צופיות עומדים מקוים לאור, ויהי ברגע הראשונה בצאת שביב אש כעלות הלהב, וירונו העם ותבקע הארץ לקול הרינה והשמחה וכו' לא ראייתי ואבותי לא סיפרו לי, לשמע אזון הנהייתה כמוהו, ומקובל הוא ביד יושבי ארצינו הקדושה כי בשמות התנא האלוקי רשב"י תתנוסס על הדלקתו, אז לקחתי את גליון רשימת שמות קרובי ואוהבי וכו', התפללתי בקשתי ותחנתי בעדם, כי יגן עליהם זכות התנא הקדוש להאיר גרם בשפע והצלחה בגופם ובפשם" ע"כ. **זכותו הקהו"ט תגן עלינו.**

(תרגום): לא יכולתי לראות איך מביישים מאכל של שבת קודש, אח"כ הוסיף בקדשו: וזה לא הזנק לי כלל). ע"כ (כן שמענו מפ"ק של מרן אדמו"ר זיע"א בתוספת אי אלו פרטים, מהם שלא ציינו כאן).

וכן ראינו אצל מרן אדמו"ר זיע"א שגזרה על זה מאוד וכלשון קדשו: אז מען פארשעמט א מאכל דארף מען עס מפייע זיין ובפרט מאכלי שבת.

עוד אמר בקדשו: מען דארף משבח זיין די שבתדיגע מאכלים" (תרגום): **אם מביישים חלילה מאכל צריכים לפייסו ובפרט מאכלי שבת, עוד אמר: צריכים לשבח את מאכלי השבת קודש**, ועוד כהנה. - עי' רמ"א (סוסי" רנ"ז) זול"ק: "וכל מי שאינו מאמין בדברי החכמים ואוסר אכילת חמין בשבת חיישין שמו אפיקורוס הוא.

ידוע כי עבודה מיוחדת היתה לו למרן הרמ"מ זיע"א במאכל הטשולנט, ה' מגיס הכף בקערה משך זמן רב, באמרו לכבוד שב"ק כמה וכמה פעמים והתענג על ה' בריך המאכל כמאכל מעדנים על מלכים ושרים, וכבר קודם קידוש היה מריח הטשולנט ואומר: "טעם גן עדן אה! טעם גן עדן", ואילו לאכלה היה אוכל מעט ממנה. - מרן הרדצ"ש אמר רמז לאכילת חמין טשולנט בש"ק מן התורה, עה"פ (דברים יח , ח) חלק כחלק יאכלו לבד ממוכרו על האבות, ובתרגום: בר ממטרתא דיינתא בשבתא דכן אתקינו אבהתו.

שולח מטפחת ממירון לקארלין:

רבינו מרן הרמ"מ זיע"א סיפר על זקיניו מרן הרדצ"ש זיע"א בשהותו פעם במירון (**שנת תרל"א**) שלח משם לקארלין עשרים ושלוש חסידים לחסות בצל הרה"ק בעל בית אהרן ז"ע. - אחד החסידים רבי ישראל נח זאלץ ז"ל ג"כ היה במירון, והוא היה עוד בשנה הראשונה מן הנישואין, ורבי זידי'ל שלח אותו בשליחות מצוה אל הבית אהרן למסור לו המטפחת שהוא זיע"ש שטח על הציון של רשב"י, מטפחת זו היתה חשובה מאוד להבית אהרן, לכן מיד למחרת, התכוון ר' ישראל נח לבסוע לקארלין למסור את המטפחת, אולם אמו התנגדה לנסיעתו כי היה בן יחיד לה ורק עתה התחתן, היא באה בטענות למרן הרדצ"ש כי עינה בדרך כחי על היום, והדרך בסכנה בתמניא אפי באשרי תמימי דרך, הרגיע אותה רבינו ואמר לה: "הרי הוא שליח מצוה, ובטוח אני בזה שיחזור בשלום בקרוב, געזונט און פריש, כי שליחי מצוה אינם ניזוקים". וכך הוה שחזר בריא ושלם.

זקני גקיי הדעת שבירושלים היו מזכירים בהתרגשות עצומה את ליל הל"ג בעומר על גג ההדלקה במערת רשב"י במירון אצל הכיפין מבחוץ, בעת ששהו שם בצוותא כל החברייא עם מרן רבינו הרדצ"ש, אשר מי שלא ראה שמחת ל"ג בעומר זו, לא ראה שמחה של מצוה מימיו, וכל הלילה עד לקריאת הגבר היו יושבים כולם סביב ההדלקה, שמחים ועוסקים במאמרי האידרות הק', בסעודת מרעים ושתיית לחיים, ובריקודין לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי, בליווי צלצלי תרועה ומיני כלי זמר לרוב, ורבינו מרן הרדצ"ש בראשם, אשר כידוע היו הריקודין שלו עם הפאט'שיילע (**המטפחת**) בידו בנוסח הירושלמי, מפליאים עין כל רואיהם, ומשובבים נתיבות לב לשמחה והתעלות בעבודת ה', ובאותו הלילה ה' נשפע על ידו שפע רוב ברכות, ישועות ורפואות לכל ישראל.

המפולת והנס הגדול שאירע לאנ"ש:

ל"ג בעומר בשנת תרע"א חל ביום שלישי, וההדלקה נערכה כרגיל אור ליום ההילולא, ביום שני לעת ערב, גם אז כבר היו במקום אלפים רבים. בין המתקבצים היו גם אנשים חפשים - ה"קולוניסטען". הם היו ה"חלוצים" שהגיעו מרוסיה והקימו "קיבוצים". אורח חייהם הרחוק מושמית תורה ומצוות, הפריע רבות את ציבור היראים ושלמים שעלו למירון כמקדמות דנא, משום מה גילו החלוצים ענין רב בחגיגת ההדלקה, ולא נמנעו להגיע בהמוניהם בתערובת אנשים ונשים ובתלבושת רחוקה מגדרי הצניעות. הם היו ממלאים את דרכי העלייה על ההר העולה לציון הקדוש, ואת החצר מסביב. כאשר התחילו לשיר פזמון "בר יוחאי", היו גם הם פוצחים בזמר ושרו בקולות ניחרים שהביאו איתם מערכות רוסיא ואוקראינה.

בשנים תרס"ט תר"ע, כבר היו חילופי גידופים ומהלומות כי התנהגותם לא הי' נסבלת עוד, וכך מצאנו תיאור מאותם הימים מפרי עטו של הרה"ג **רבי עקיבא רבינוביץ** זצ"ל אב"ד פולטבא, שהשמועה על כך עשתה לה כנפיים עד לפולין הרחוקה: "...הם עושים כל תועבה בפרהסיא, והתחילו לבוא ג"כ למירון, והם לשמצה בעיני יראי ה', ובשנה האחרונה באו אנשים ונשים יחדיו ומנגנים ומשוררים, והעיקר משוררת השירים המיוחדים להציוניסטען... גם הגויים הערבים אומרים שהצדיק אינו רוצה שיבואו היהודים הללו בפריקת עול לטנף את החצר שלו. אוי לעיניים שכן ראות ולאזניים שכן שומעות!"

בשנת תרע"א, לאחר תפילת ערבית כבר היה הגג מלא המון אדם, בפניה סמוך לגדר עמדה קבוצת חסידים ירושלמיים היו אלה אנ"ש חסידי לעלוב שבאו עם מרן הרדצ"ש, החסידים הקיפו את רבינו זיע"א בעיגול והמותינו בדריכות להדלקת המדורה, איש מן לא הבין מדוע פני הרבי קדרו שלא כתמיד כלל אותו הלילה, ואינן גוהרות ושמחות כמו בכל שנה. ניכר היה כי דבר מה שמוחד את שלוותו. מדי פעם פלט מפיו אנחה חרישית. ידיו נעוצות באבנטו הרחב, ועיניו עצומות כל העת, מרוב דאגה שכח לענוד לראשו את השטריומל כמנהגו הקבוע בכל שנה.

הדליקו את המדורה והתחילו לשיר "בר יוחאי", כאשר שנייה אחר מכן נשמעת שירת התערובת של ה"קולוניסטען" בהתגרות מכוונת. לפתע בא האסון כחטף, מפני עומס ההמונים שהי' שם קרס הגדר, לא הגג שהיה רעוע מגודל ההצטופפות והלחץ זה הדחף, הגזוזטראות התמוטטו ויחד עמם נהרסו גם יסודות הגג. אבנים כבדות החלו צונחות ומדרדרות אל החצר, ועמם האנשים שעליהם, ונפלו על ראשי המותקתלים למטה, רבים נפצעו וכמה נפשות מישראל נהרגו רח"ל, השירה הושבתה, הריקודים פסקו, הכליזמרים בדמו.

בני חבורתו ופמלייתו של מרן רבינו הרדצ"ש שהקיפו אותו כל הזמן שמעו ממנו מיד כשהחלה המפולת להתחולל, את הכרוז הבא: "כל החפץ בחיים יאחז בכגדיו". החסידים שעמדו סביבו אחזו בו, ותפסו על אתר באבנטו הרחב של הרבי וניצלו, איש מהם לא נפל מטה בדרך נס, רבינו עמד כל העת בעיניים עצומות, אך מיד כשנסתיימה המפולת אמר: "ברוך ה' כי מאנשינו לא נחסר אחד".

לשנה אחרת קבעו יום טוב של ממש באתר

פרקי חינוך המשך מעמ' ה'

תשכח כפירש"י ואמרו עבירה גוררת עבירה וה"ו יוגור עלך הב גזירות כדלעיל.

לא תאמר שאני מכביד עליך מאוד, כי מותר וגם מצוה עליך לאכול לשבעה כל מעדנים שתשיג אך לא אכילה גסה, ומותר לך לישן כל צרכך כהרגלך עד הנה (וח"ו למעט השינה) כי אם מיד שתתעורר משנתך תתלבש בוריוות ותפנה לעבודת בוראך, אך את זה אבקש ממך שלא לדבר שום דיבור אפי' של מצוה בזה היום כ"א ללמוד תורה לבד, וכן תעשה ג' או ד' שעות רצופות גמרא בלי הפסק ובלי היסח הדעת כלל בכל לבך ובכל כוחך...אך בעש דיר מין קינד פרוב מיר פאלגין אויף מארגען צו לערנען דעם גאנצע טאג וי אויך שרייב דיר (אין טאג איז גרינג צו טאג) און גאט וועט דיר העלפין די גאנצע טאג מיט גרויס חשק צו לערנען שטייט פאר דיר אגרויסע גליק.. (וזה הרגומו: אני מבקש ממך בני, תנסה לשמוע לקולי למחר ללמוד כל היום, אני כותב לך (יום אחד זה קל לבצע) וה' יעזור לך שכל היום יתא בחשק גדול ללמוד, עומד לפניך אושר גדול שתכיר מה זה ה' ואיך שהתורה היא קדושה, ויהא לך אחר"ו הנאה שגדולה שעשית עצתי).. ואם תזכה למאור התורה וקדושתה בזה היום ואז בודאי התרצה בטוהר לבבך להתנהג כן גם בימים הבאים לפניך, ואם תעצור ההנהגה הזו עד ארבעים (ביצירת הולד) תהיה בטוהר שאז תבין יראת ה' כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה ויתחיל לצמוח כן כל המעלות הנאמרים בפרק שנו חכמים, ותדע שתזכה לנחת ושמחה בעוה"ז ובעוה"ב, ולא תצטרך ללמוד דרך ה' מאחר, כי ניצוצי אור נשמתך יאירו עליך היא תדריךך בדרך תלך, וגם אסור לך לשמוע מזה כ"א האיש צדיק ויר"ש מפורסם והוגה בתורה תמיד בקדושה, אבל מי שמדבר לפעמים דברים בטיילים או עובר איזה איסור או שמדבר במקום שהדיבור אסור כגון בחזרת הש"ץ וכדו'. באותן הימים, השעות המיוחדות לגמ' תחזור על מסכת ביצה להיות בקי בה בע"פ, ואחר שתהיה בקי בכלה בע"פ כל השנה הראשונה תחזור עליה ב' פעמים בכל שבוע...

וידעתי בני ידעתי כי רבים גם שלימים ילענו על הנהגה זאת, ואולם אל תבושו מפניהם כי אני מלמד לכם דרך התורה האמיתית..

וגם אני אם הייתי זוכה בילדותי למורה דרך ה', לא הייתי נלכד ברשת היצר והייתי זוכה להיות ת"ח גדול וצדיק, וכל אחד בוחר דרך לעצמו בשותפות עם היצה"ר, והאמת

משני העולמות.. ועתה בני התחזק ביום מחר לשמוע לי לדחות את יצרך הרע מכל וכל (ולא כמו שעשית עד הנה) ותדע שביום השני ייקל עליך וביום השלישי נקל יותר וכן לעולם, כל יום מדריגה להקל עול היצר ליום המחרת עד שתזכה להפך את היצה"ר כו, וישלוט יצרך הטוב ויכבוש היצה"ר לעבד לו עד עולם..ודע שכשיראה ה' שאתה שומע לקול מלאכו היצ"ט אשר בא אצלך לדור עמך, תמצא חן בעיני ה' ויטב לך וישמרך בכל דרכיך וכו.

קיצורו של דבר, כמו שאדם נותן את בנו יחידו למינות, מצוה עליה להניק את בנו בכל עת, ומלבד זה ליתן לו כל אשר יתאוה, ואף שפעמים ישמש מידה אל תחת השולחן תזדר להשגיח עליו שלא ינוק. כן מזהרים המלאכים מה להיות לעבדים לאיש הדמוק בתורת ה' בכל נפשו, מ"מ מצות ה' עליהם לשרת את הצדיק, ואחר שהם יודעים שזה רצון ה' עושים בשמחה שרותם זה כאמור "ששים ושמוחים לעשות רצון קונם", כן תמצא בספר נפש החיים.

הרב האלשיך הק' כתב שאף מי שכבר חטא, עיקר ההתגברות נגד יצרו הוא יום הראשון וק"ו מי שלא חטא עדיין כי חטאי הקטן אינם בחשבון, ז"ל בפ' שופטים עה"פ "כי תצא למלחמה על אויביך (הם יצרך וחילו) לא תירא מהם (אל תתיאש מן התשובה) כי (במאד לטהר) ה' אלוך עמך, ואומר שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה (ר"ל רק יום אחד תתגבר על יצרך ואח"כ ה"א עמך ולכן אל ידך לבכסם מלהילחם עמו עכ"ל האלשיך וכן מובא בס' יסוד התשובה.

ואם ח"ו מחר תשמע לעצת יצרך כמו שהורגלת (אף שלא נעשית עד כה כי עד הנה היה בך רק יצה"ר ונחשבת לאונס, אבל אתה אחר שהמל עליך בוראך, בצוותו עליך את המלאך הק' לעורך בכל אשר תפנה (וקל עליך להתחזק על יצה"ר) וח"ו תסור מעצתו, דע שאתה מעותד להענש אפי' על עבירה קטנה שבקטנות ערך העונש כערך חומר העבירה, וק"ו על ביטול תורה רגע אחד עונשו גדול מאוד, ולא עוד אלא שביום השני כבד עליך נצחון היצה"ר ביותר וכן כל יום יכבד יותר, כי מדי יום ביום יתוסף חילו כנ"ל, עד שח"ו יהיה שליטתו לבדו כמאמרם רשעים יצה"ר שופטן, וכתוב אם שכח

ואל תאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה וגו', כי אחר כוונת הלב הן הן הדברים.. כבר כתבתי שכל מה שכתבתי אינו כותב כי אם לזרעי, אפס צריך מאוד לעיין ולהתיישב היטב בזה כי זה דרך חסידים וקדושי עליון ולא כל הרוצה ליטול את השם זוכה לזה, ושואו נפשו לא מטהרה כדלעיל, וצריך להבחין בזה שאם אחר שילמדו עמו כל מה שכתבתי בזה השער כולו וכו' מס' נפש החיים יתלהב ויחשוק לבו לקיים האמור בענין, זהו סימן טוב וגם בתוך המי' יום צריך לבדוק אחריו אם למדו בשמחה ובזריזות, וצריך ליתן לו ריוח מעט בין החיים עד שתתחנן דעתו עליו.. ואתה בן בני אם זכית להישמר מעבירה מהעת שנעשית בר מצוה וזכית ללמוד מי רצופים כמו שהוריתך, דע כי ה' אלוך עמך כהבטחת הגה"ח רבי חיים מוולוז'ין עם ראיית גדולות המובאים מספרו, ולכן אין שמירתך ע"י חרב וחנית אלא ה' לבדו ומלאכיו הם ישמרוך ופרסתך מזומנת לך בלא שום טירחה מועטת ובלי דאגה כלל.

בני שים לבך כי מידת החסידות קלה להשגה מכל זולתה, כי היא מתוקה לנפש ומרפא לעצב, ואין לך בעולם אוהב כאהבת אלוך אותך, וכעת אתה רואה אהבתו כמה ששלח לך מלאכו הקדוש ליועץ טוב להטיבך בעוה"ז ועוה"ב ומדוע לא תכין לבך לאהבה אותו, ואם תנהג בזה הסדר אז תהיה אוהב לאבך שבשמים ותזכה שירד לך שפע קודש, ותזכה למנוחה וקדושה כל ימך על אדמתך וזה כל עיקר כוונתי בחיבור הספר הזה, להורות לך הדבר היקר הזה (וזה טעם שמו שקראתיו) ואז תהיה אוהב לאבשב"ש וגם אני אמליץ טוב עליך אחר שאקבל דיני, ולא יהא פתחון פה לבעלי הדינין לומר לי די להפקיע את עצמך.

יהי רצון שיחוקו דברי בלבך, ואז גם אני גם אתה נזכה לטוב הצפון ולהתקבל בישיבה של מעלה בין אבותינו ורבותינו הצדיקים אמן כן יהי רצון. ע"כ קטעים מספר "מנוחה וקדושה". ואיך זיל גמור.

כל אחד יבין מעצמו כשמכניס ידו לכבוד הבר מצוה, מבהירים לו ובונים אותו לאט לאט כמאמר החכם מכל אדם "הנוך לנער על פי דרכו", ולא ניתן להגע הגדול והנשגב כיום הבר מצוה הק', שיחלוף רק בהשלמת פרטים טכניים כהזמנת אולם והזמנות וכו'.

חושבני כי המתבונן בדברים נשגבים אלו יעשה זאת עם שמחה ותמימות, והעיקר ששערי דמעות לא ננעלו, השי"ת יעזור שזוכה לראות בנים וב"ב עוסקים בתומ"צ לעשות נח"ד לאבינו שבשמים גוט שבת. (עצה טובה לאלו שכנס מתעתד להגיע לבר מצוה, לשמור דף יקר זה)

אשמח לקבל תגובות, עובדות, שיחות בענין הכנה בחור לבר מצוה ליזכות את עם ישראל, לפקס מס' 0577962493.

הגה"ק המקובל רבינו שלום שרעבי זי"ע - בעל הרש"ש יומא דהילולא י' שבט כסלו (תקל"ז) [חלק ב']

בגו צדיקיא

ופניהם למזרה, בזהקת וקורנות מזוהר הקדושה, והם מתפללים ערבית...דמעות זלגו מעיניו הקדושות, בחושבו, שאכן לא לחינם עבר מה שעבר עד שהגיע לכאן, הנה הוא מצוי ועומד בשתי רגליו, במקום אליו כלתה נפשו כל כך, ישיבת בית אל, כי שם מתפללים ומייחדים על פי כוונת האר"י ז"ל, ומצא מרגועו לנפשו הסוערת.

בחדרת קודש ואהבה לבוראו, פנה הנער שלום בעינה ועונה אמיתית לרבי גדליה חיון ואמר לו: נער יתום אני ובאתי מארץ תימן, נדודים רבים ותלאות קשות עברתי, עד אשר הגעתי לעיר הקודש. ברצוני להציע עצמי לעבוד כמשרת הרבנים בישיבה הקדושה, תמורת מקום ללון, ופת לחם לאכול ומים לשתות, ואעשה ככל אשר יוטל עלי ובלבד שתקבלני למשרת בישיבתך...נכמדו רחמי של הרב חיון על הנער הצנום, וקיבלו להיות משרת בישיבתו הקדושה, והנער שלום עשה את מלאכתו נאמנה ושרת את המקובלים, הכין להם תה חם לשתות ולאחר הלימוד היה מחזיר את הספרים למקומם, ושוטף את ריצפת בית המדרש. בשעה שהיה פנוי ממלאכתו, היה מתבודד עם קונו, בכוונת עמוקות המשך בעמ' ז'

נתגלעה מחלוקת בין שלום הנער ובין המקובלים, על ענין פת מצה בערב פסח ובעודו שוקע ומהרהר באירועים, עלתה מחשבה בלבו, כי הגיע הזמן לעלות לציון ולחונן עפרה, חשב והבין בקדושה, כי אכן אלו ארתות משמים, המסמנים לו לשים לדרך פעמיו ולהעלות אור בציון. החליט ועשה..כבר למחרת בבקר, עמד ר' שלום בפני חכמי הישיבה ונפרד מהם לשלום, והודה למקובלים על שזכה לחלוק עימם בתורת ה'.

חיש מהר נטאו אותו רגליו והנה הוא עומד בשערי ירושלים, והוא אפוף רגשי גיל, וחפצו הטהור להקדים בואו, טרם תשקע השמש למשאת נפשו לישיבה אליה ערג שנים רבות, ישיבת המקובלים "מדרש חסידים בית - אל" שהקים המקובל הקדוש האלוף ר' גדליה חיון...ליבו של הנער שלום פועם בהתרגשות, אך מנוי וגמור איתו להסתיר את עצמו אף במקום זה, וגמלה בו ההחלטה כי יבוא לישיבת המקובלים בית אל ויבקש להתקבל בה כמשרת פשוט.

נכנס הנער שלום בחטאי אל הישיבה, וראה את המקובלים

בך נתגלה רבינו יום אחד הסיע רבינו שלום שרעבי את הגביר ר' חיים פרחי בכרכרתו, והיה שקוע בייחודים עליונים והסוסים החלו לדהור ללא שליטה, צעק הגביר על הנער שלום כבעס רב שיעצור בסוסים מלהשתולל, אז טבה רוחו של הנער הקדוש לעולם הגשמי, יצא הגביר ומיד, הנחית סטירה מצלצלת על לחיו הקדושה, כמנהג הצדיקים הסובלים ייסוריהם בדומיה, הבלג הנער שלום על כאבו וחרפתו, ולא הגיב כלל, ולא שיתף איש במה שאירע ולא שמר טינה לגביר על מעשהו, שהרי אינו יודע עדין מי הוא. המשיך הנער שלום לשקוד על לימודו, בתורת הנסתר והנגלה מעלה מעלה בנתיבי הסודות התמירים בחכמת החי"ן, וחכמי הישיבה המקובלים, כיבדו אותו וקיבלו את דברי תורתו האמיתיים כדברי האורים והתומים. יום אחד,

דברי תורה

המשך מעמ' א'

קדשו של הנועם אלימלך (ליקוטי שושנה ד"ה שמעת מקשים) וז"ל, ופירשו שכן היה כוונת הושע החליפם באומה אחרת וטראה בכל אומות אם יש כיוצא בהן והשפל והגרוע בישראל הוא יותר טוב מטובים שבאומות, עכ"ל. והנה כי כן בברכתו שלא עשני גוי מתמלא לבו בחדווה ובגילה ובשמחה עצומה על כל גדותיו, שעכ"פ איננו גוי, ועי"כ מתעלה ובה להשוות מידתו וקדושתו גם בבחינת ישראל. ובספר פרי צדיק (במדבר להג השמועות אות י"ג) כתב שאמרו בשם הרה"ק מבארדיטשוב וצלה"ה שפעם אחת דילג בברכת השחר הברכה שלא עשני גוי, וכששאלו לו על זה השיב שבקומו ממתנו בזה היום היה לו שברון לב מאד, ולא היה לו במה לחזק עצמו, עד שעלה על דעתו שעל כל פנים תולדתו הוא מצד שורש קדושת ישראל, ובירך בשמחה רבה הברכה שלא עשני גוי ובוזה השיב את נפשו.

ובזה יבואר המדרש בשעה שאמר הקב"ה אנכי ד' אלוך, ואז כפה עליהם ההר כדי שיהיו ישראל בבחינה אחד בהעדר הבחירה להיות כגויים ולסרב לקבל התורה, בשעה זו ענה משה ואמר בשמחה עצומה ברוך אתה ד' אלוךינו מלך העולם שלא עשני גוי, שגם בברכה זו בלשון הזה כלל ישראל מאוחדים במרינה ובמעלה הזו שאינם גויים חלילה, ושמחה וגילה יאפפנו כל איש ישראל בברכתו ברכה ו'. (יתרו תשע"א)

תורת אמת

פנינים יקרים על הפרשה

לא תעשון אתי אלהי כסף כי מזבח אדמה תעשה לי (כ.כ)

הענין הוא דהנה האדם צריך לעבוד אותו ית' כל פעם בבחינה אחרת כי האדם נקרא הולך ואינו עומד אף שעה א' במדרגה א' ופעמים מפיל עליו עצבות שאינו ראויה להתפלל לפניו ית' או צריך האדם להתגבר עליו ולומר אדרבה בתפילתי הנני עושה נחת רוח לפניו ית' וע"ד יוגבה לבו בדרכי ה'.

הנה אף שלפעמים צריך להשתמש גם בזה אך בתמידיות אין טוב להשתמש בבחי' זו דיכול ח"ו ליפול על ידי זה לפניה מגאות, משא"כ כשמשמש בבחי' ענוה שעבודותיו אין חשובה כלום לפניו ית' יען כי הוא מלא מראשו ועד רגלו בחטאים שונים ואף תפילתו לשוא מלאה מחשבות זרות ופניות ויכול להשתמש בבחינה זו בתמידיות ועל ידי בחינת ענוה זו באמת יוכל תמיד לזכות ליצרו. וזה שאמר לא תעשון אתי אלהי כסף היינו שלא תשתמשו לפני בבחי' התרוממות רק מזבח אדמה תעשה לי היינו בחי' ענוה ועל ידי זה ונחת עליו את עלותיך היינו שתסיר את היצר הרע שלא יפיל אותך בע"ז כי עולה מכפרת על הרהור הלב ואת צאנך הוא ר"ת צירופים אותיות נקודות ור"ל שעל ידי זה יעלה תפלתך לרצון לפניו ית' אכ"ר. (אילנא דחיי).

ולא תעלה במעלות על מזבחי (כ.ט)

כמה נאה ציווי התורה מצות לא תעלה, בדרך משל לשני סומין שרצו לעלות על הגג, ובקשו עצות, ונטל אחד סולם, ואחד נטל דף והניח בשיפוע, ושניהם עלו, אולם ההפרש הוא, זה שעלה על הסולם בכל מעלה ומעלה היה יודע כמה הוא יותר גבוה וכמה מעלות יש לו לעלות עוד, וזה שעלה על הדף כל כמה שלא היה עדיין על הגג לא היה יודע היכן הוא וכמה גבוה הוא. (חידושי הר"מ)

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העלון לזיכוי הרבים

גליון זה סדר

ע"י ידידנו הדגול מרבה מקדם ומאו, המוזיל מהונו ביד נדיבה לקדשי בית לעלוב, ועומד תמיד לימינו בסב"י, דבוק ומקושר בלב ונפש למרן אדמו"ר הקה"ט זיע"א, ולב"ק מרן אדמו"ר שליט"א שילט"א הנגיד הנכבד ורוץ צדקה וחסד לכל דבר שבקדושה הרה"ח ר' שמואל ברילל שליט"א אב"י בבואר פארק - ארה"צ אשר נדבו לבו הטוב לנדב הצאות הגליון לכבוד שבת מירון אצל רשב"י זיע"א, לב' שבת עלי' והתאחדות בראשות מרן רבינו שליט"א וכן הגנו לקבל פניו בברכה לרגל הגיעו לאר"ק ליטול חבל במעמד השבת המרוממת בצילא דמהימנותא וזותא דרשב"י תגן עליו באלף המגן להתברך בכל מיל דמיטב וכט"ס המברכים ומוקרים פעלו-המערכת

גליון זה סדר

ע"י ידידנו האי גברא יקרא, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, ועומד תמיד לימינו בסב"י, דבוק ומקושר בלב ונפש לב"ק מרן אדמו"ר שליט"א, הנדיב הנכבד, כלי מחזיק ברכה, טוב הלב ופאר המידות הרה"ח ר' יצחק וואלף הערמאן שליט"א אב"י במאנסי - ארה"צ אשר נדבו לבו הטוב לנדב הצאות הגליון לכבוד שבת מירון אצל רשב"י זיע"א, לב' שבת עלי' והתאחדות בראשות מרן רבינו שליט"א וכן הגנו לקבל פניו בברכה לרגל הגיעו לאר"ק ליטול חבל במעמד השבת המרוממת בצילא דמהימנותא וזותא דרשב"י תגן עליו באלף המגן להתברך בכל מיל דמיטב. בשם המערכת

מזל טוב וגדיא יאה

מעומק ליבנו פנימה, קול מברכים נרימה, ונשגד זאת הברכה, לקדם הוד מעלת האי גברא רבא ויקרא, מקבל את כ"א במאור פנים ובשבת, איש האשכולות, ענוות חן וחסד על פניו שורה, שלשלת היוחסין פאר מקדושים, אוצר של יר"ש, עובד את ה' ביראה טהורה, חסידא ופרישא הרה"ח צ' מוריני רבי אהרן בירדמן שליט"א בן כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לרגל שמחת הולדת הבן בשעטומי"צ ובמו"ט ברכותינו אליו שכל משאלות לבו לטובה יתמלאו, מתוך רוב שמחה ואורה, ואך טוב וחסד ירדפוהו כל ימי חייו, יזכה לריות נחת ממנו ומכל יוצ"ח, יזכה להכניסו בבשאע"ה בעתו ובזמנו ולגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים לתפארת אבות. בשם קהל חסידו לעלוב בא"י ובחול - המערכת

תשיית לראשו עטרת פו

בקול תודה וזמרה ובאותות הערכה והוקרה, נברך לחברינו היקר, המסור בלב ונפש לימין כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, איש חי רוב פעלים, בנש"ק מגאור"ת, שמו הטוב מהללים בשערים החתן הר"ד שלמה עמאר הי"ו לרגל יום שמחתו בנישואיו עב"ג בשעטומי"צ יהי רצון שיוכה לבנות בנין עדי עד עפ"ד הטהורה של מרן רבינו שליט"א מיט א גזונטע אידישע שמחה שטענדיג, כ"ד הבריק וידידיך - קהל חסידו לעלוב בא"י

בית צדיקים יעמוד

הגנו לברך ברכת הדיוס מעומק לבבי קדם פני עטרת תפארת המנורה הטהורה, כאבא לי, הוד כ"ק מרן אדמו"ר מורי ורבי שליט"א ולבנו הדגול והנעלה, יחיד ומיוחד ידיד נפשי הרב הצדיק מוריני רבי אהרן שליט"א וכל משפ' החשובה והברכה אחת היא לאמה של מלכות, כאם לי מרת הרבנית הצדקנית תליט"א לרגל שמחת הולדת הנכד - הבן במז"ט מברך מול פני הקודש - החתן שלמה עמאר

ברכת מזל טוב

נאהל בגיל וזמן, לחבריני זך והשדונות, עסיק באורייתא תדירא, מחבי כמה ספרים, עובד השי"ת באמת ובשמחה, ומחפש ומבקש להתקרב אליו בכל עת, מקושר לצדיקי אמת, ובפרט מדובק בנ"ג לב"ק רבינו הקדוש והטהור עט"ר שליט"א הרה"ח ר' יוסף מאשקאחייט שליט"א ראש החבורה באר"ק ומה"ס 'תורת הוליו' להולדת הבן הרך הנמוץ נחמן ישדאל נ"ו כה יתן ה' וכה יוסיף לאבניו לתורה לחופה ולמעשים טובים נחת קדושה מכל צאצאיו בדרך רבותינו הקדושים ובמותם לעלות מעלה מעלה בדרכי השי"ת בתמימות ובשלמות ידאים חיים וקיימים. המאחלים בכל לב - ידידיו ומעריציו בישיבת סלאבאדקע המסתופפים בצל כ"ק רבינו.

כל ברכא דלעילא

הגנו לברך להחתן החשוב אשר שמו הטוב נודע בשערים, יום ולילה לא ישובת במעשיו הכבירים דבוק למרן רבינו שליט"א אשר אוהבו ומהבנו עד למאוד, ה"ה החתן ר' שלמה עמאר הי"ו - משב"ק לרגל שמחתו הגדולה בנישואיו עב"ג בשעטומי"צ ברכתינו בזה נאמרת, שיבנה בית נאמן בהוד ותפארת, ושמחה זו תהא עוד שמחה גודרת, וביתך יהא בנוי ע"ד הסלולה לנו מרבוה"ק מלעלוב לתורה ולתעודה ולמוכרת. כעתירת וברכת השמחים בשמחתך - קהל "עטרת משה" לעלוב - ארה"ב

התודה והברכה

לידידנו החשוב, ראש וראשון בלוג' לכל דבר שבקדושה, ה"ה הנה"ח ר' משה ארי טרעביטש הי"ו - בארא פארק - ארה"ב בהגיעו לאר"ק אשר נדבו לבו הטוב לתרום הוצאות הגליון לב' רשב"י ולב' השבת התאחדות וכן לרגל שמחת הולדת הנכד לב"ק מרן אדמו"ר שליט"א בן לבנו הרה"ח רבי אהרן שליט"א יה"ר שבזכות התנ"א רשב"י יזכה במהרה למילוי כל משאלות לבו לטובה ולברכה וכל אשר יעשה יצליח, ואך טוב וחסד ירדפוהו.

ברכת מזל טוב מקרב לב

לכבוד הבחור היקר, לב של יהו, בנש"ק, דבוק באמונה ברבינו שליט"א בנאמנות ובמסירות, היקר שבעדכין הבה"ח שלמה עמאר הי"ו לרגל שמחת נישואיו עב"ג תחי' בשעטומי"צ הבט משמים ופקוד גפן זאת בבנין עדי עד, ייוזמו להעמיד דורות ישרים ומבורכים לתפארת בבנין עדי עד וקש"ק ע"ד אבותינו ורבותינו. מיט א גזונטע אידישע שמחה שטענדיג בביתא משיחינו ומלבינו בראשינו בב"א. כעתירת השמה בשמחתך ואהבך - מנחם יואל בירעפעלד בארא פארק - ארה"ב

ברכת מזל טוב

לבה"ח מחשובי בחורי אנ"ש היקרים, מצויין בנועם מידותיו והלכותיו הנעימים והישרים, דבוק בלוג' למרן רבינו שליט"א החתן דוד יונה הי"ו לרגל שמחת נישואיו עב"ג בשעטומי"צ יזכה לבנות בית נאמן בישראל בדרך השלמה לנו מכ"ק רבינו שליט"א ואך טוב וחסד יהיו מנת חלקו כל הימים.

ברכת מזל טוב

הגנו לברך מעומק לבי לידידי ורועי היקר, המהולל בתשבחות, כלי מחזיק ברכה ה"ה החתן גיורא דוד יונה הי"ו לרגל שמחת נישואיו עב"ג בשעטומי"צ יהי רצון שתזכה למלוא חופינים סרבות וס"ד בבניית בית נאמן בישראל, מברך ומהלל - ישראל אשר ייבלד

ברכת מזל טוב

לידידי וחברי כואנ"ש היקרים, מלא וגודש במידות טובות, בנועם הליכותיו הנעימים והישרים, משמש בקודש פנימה החתן שלמה עמאר הי"ו לרגל שמחת בואך בברית הנישואין בשעטומי"צ יה"ר שתבנה בית נאמן לשם ולתפארת ואך טוב וחסד יהיו מנת מחל מקרב לב - שלמה זלמן הרובץ - ארה"ב

לזיכוי הרבים להוצאות העלון לע"נ, לרפואה או לשמחה ניתן לפנות לטלפון 052-7667563 עד יום כ"ב בערב

להארות הערות וכל ענין ניתן לשלוח לפקס המערכת: 057-796-2493